

korte berichten

Walvisonderzoek in de Indische Oceaan

Op 1 oktober 1981 bracht een delegatie walvisdeskundigen een bezoek aan Paleis Soestdijk, waar Prins Bernhard een 'dodger' overhandigde aan Hal Whitehead die met een zeil-motorjacht een onderzoek op walvissen in de Indische Oceaan zal verrichten.

Een 'dodger' is een zeildoek dat tegen de achterailing van een schip bevestigd kan worden. Omdat het onderzoek van Hal Whitehead bekostigd wordt dank zij de giften van vele Nederlanders is de naam van zijn onderzoekschip tijdelijk in 'Tulip' veranderd. Samen met het embleem van het Wereld Natuur Fonds zal op deze wijze gedurende lange tijd dank aan Nederland tot uitdrukking worden gebracht. In het december-nummer van 'Panda' volgde meer over de belangrijke bijeenkomst van walvis-experts, die eind september uit de hele wereld

foto boven:

De overhandiging van een 'dodger' aan Hal Whitehead door Prins Bernhard.

Foto: H.H.J.G. van Dam.

naar Zeist kwamen om plannen te bespreken voor het grote walvisreservaat in de Indische Oceaan.

Import walvisproducten aan banden

Vanaf 13 januari 1982 is de invoer van producten van walvisachtige dieren in ons land zo veel mogelijk aan banden gelegd.

Van een groot aantal producten is de import slechts toegestaan indien het productschap voor dit doel een vergunning heeft afgegeven.

Minister drs. J. de Koning van landbouw en visserij heeft hiertoe besloten om een EEG-richtlijn van de zelfde strekking ten uitvoer te brengen.

Microtus

'Microtus' is sinds oktober 1979 een Nieuwsbrief, uitgegeven door de Werkgroep Landelijke Veldmuiscensus. Deze nieuwsbrief verscheen vier maal en houdt de medewerkers aan het veldmuizenonderzoek op de hoogte over hun gezamenlijke resultaten. Dat het voorkomen van bijvoorbeeld Buizerden, Bruine Kiekendieven, Torenvalken, Blauwe Reigers en Velduilen beïnvloed wordt door de veldmuizenstand behoeft eigenlijk geen betoog. Maar ongetwijfeld zal ook de kleine roofdierenstand direct afhankelijk zijn van de muizenstand.

Het secretariaat van de Werkgroep Landelijke Veldmuiscensus berust bij Joop Buker, Willem Mollhof 9, 1065 AN Amsterdam, 020 - 152766.

Red fauna en flora!

Rond het jaar 1600 leefden er op deze planeet zo'n 13.200 soorten zoogdieren en vogels. Daarvan zijn er nu meer dan 130 uitgestorven. Volgens de prognoses van het Wereld Natuur Fonds worden bovendien bijna duizend hogere diersoorten met de ondergang bedreigd, waaronder 297 zoogdieren, 359 vogelsoorten, 187 reptielen en amfibieën en 79 vissoorten. 50.000 plantensoorten staat het zelfde lot te wachten.

Nu is het heel normaal dat bepaalde diersoorten op den duur verdwijnen. Zo was de Brontosaurus niet bestand tegen de klimatologische veranderingen die zijn voedsel schaars maakten en waarin kleine zoogdieren gedijden die zich te goed deden aan zijn eieren. De oorzaak van de huidige verarming van de natuur moet echter bij de mens worden gezocht. Niet alleen vist en jaagt hij met steeds modernere middelen, ook vernietigt hij hele natuurgebieden en verpest hij het natuurlijk milieu door er grote hoeveelheden giftige stoffen te dumpen.

Alleen soorten die zich aan de veranderingen van hun leefmilieu kunnen aanpassen hebben een overlevingskans. De andere soorten, wier aantal sterk toeneemt, sterven uit of worden in natuurreervaten in stand gehouden.

Slachting jonge Zeehonden aan de kaak gesteld

Jagers uit alle delen van Europa trekken ieder jaar naar de poolstreken van Canada, Noorwegen en Groenland om hun wrede maar winstgevend werk te verrichten. Zij hebben het gemunt op de smetteloze vachten van duizenden jonge Zeehonden die weldra de schouders van menige elegante vrouw (of zelfs man) zullen sieren.

De pels van jonge Zeehonden wordt bewerkt

tot talloze luxe-artikelen zoals mantels, schoenen, handtassen, ceintuurs en portefeuilles. De meeste van deze producten zouden ook met andere grondstoffen vervaardigd kunnen worden.

Vele mensen, onder wie ook de Franse actrice Brigitte Bardot, hebben geprotesteerd tegen de wrede manier waarop deze weerloze jonge Zeehonden worden afgemaakt. De schedels van de Zeehondjes worden met pikhouwelen ingeslagen voordat ze 10 dagen oud zijn omdat ze daarna hun mooie witte vacht verliezen. Ook de zogenaamde 'Klapmutsen' zijn zeer in trek vanwege de blauwachtige glans van hun pels.

Johanna Maij-Weggen, lid van het Europees Parlement, vindt deze jachtmethoden ontorend voor mens en dier. Uit naam van de parlementaire commissie voor milieuzaken heeft zij hierover onlangs een rapport opgesteld. In het rapport wordt aangetoond dat als er geen einde wordt gemaakt aan deze jaarlijks terugkerende slachtpartij, de Zeehonden over enkele jaren geheel uitgestorven zullen zijn. Deze uitroeiing is niet te wijten aan de traditionele jachtmethoden van de bewoners van het poolgebied maar aan de "commerciële" jacht" ten behoeve van de industrielanden.

De gewetenloze jagers zijn vooral afkomstig uit Groot-Brittannië, Denemarken, Frankrijk en de Bondsrepubliek Duitsland. De landen van de Europese Gemeenschap voeren grote hoeveelheden zeehondenpels in die worden verwerkt tot mantels, tassen, schoenen, enz.

Mevrouw Maij-Weggen wil dat de Gemeenschap de invoer van huiden en andere zeehondenproducten verbiedt en ook binnen de EEG een einde maakt aan de onderlinge handel in dergelijke producten.

Volgens het rapport moeten de diverse zeehondenrassen opgenomen worden op de lijst van bedreigde diersoorten van de Conventie van Washington die de internationale handel hierin reglementeert. Mevrouw Maij-Weggen pleit ook voor de invoering van speciale maatregelen ten behoeve van de Monniksrobbe die in het Middellandse Zeegebied leven en waarvan er nog maar ongeveer 650 over zijn.

Ook door de aanleg van natuurreervaten zou voorkomen kunnen worden dat het zeehondenras uitsterft. In het rapport, dat binnenkort door het Europese Parlement behandeld zal worden, wordt ten slotte gepleit voor

beschermende maatregelen die rekening houden met de belangen van de autochtone bevolking van de poolstreken.

De bewindslieden vinden het nog te vroeg hun mening over het voorstel te geven. Wel bevestigen zij dat het behoud van de nationale fauna bijzondere aandacht behoeft. Dit betekent echter niet dat introductie-experimenten bij voorbaat moeten worden uitgesloten.

Walvisonderzoek van de 'Tulip' van start

Het motorzeilschip 'Tulip' dat gefinancierd wordt door het Wereld Natuur Fonds is het walvisreservaat van de Indische Oceaan binnengegaan. Het onderzoek naar walvissen en dolfijnen in dit gebied is daarmee thans begonnen.

Aan boord van het 11 meter lange schip zijn vier bemanningsleden -drie Engelsen en de Nederlandse bioloog Pieter Lagendijk.

Het onderzoek in de Indische Oceaan zal voornamelijk gericht zijn op gedrag van Potvissen. Maar ook van de andere walvisachtigen die waargenomen worden in het reservaat zullen zoveel mogelijk gegevens verzameld worden.

foto boven:

Het motorzeilschip 'Tulip' dat in de Indische Oceaan een door het Wereld Natuur Fonds gefinancierd onderzoek naar walvissen doet.

Foto: Wereld Natuur Fonds.

Aan boord van de zeilboot bevindt zich opnameapparatuur voor het registreren van walvisgeluiden, alsmede videoapparatuur.

De Indische Oceaan en de Rode Zee werden in 1979 door de Internationale Walvisvaart Commissie (IWC) tot walvisreservaat verklaard voor een periode van 10 jaar. Gedurende deze tijd zal intensief onderzoek aan walvissen verricht kunnen worden in dit gebied zonder dat de dieren de kans lopen geschoten te worden door walvisjagers. De Indische Oceaan is het grootste reservaat voor walvissen. Vroegere walvisvaarders, met name 19e eeuwse Amerikaanse potvisjagers, hebben veel walvissen in de Indische Oceaan geharpoeneerd.

In deze eeuw zijn het voornamelijk Russische walvisfabrieksschepen geweest die in het noorden van de Indische Oceaan hebben gejaagd. Daarnaast waren er een flink aantal kustwalvisstations actief. Het laatste kuststation dat gesloten werd is Cheynes Beach in West-Australië (in 1978).

Het is met name dank zij de grote inspanning

van de republiek van de Seychellen dat de IWC de Indische Oceaan tot reservaat verklaarde. Inmiddels zijn ook vele andere omringende landen aan deze oceaan toegetreden als lid van de IWC.

Het onderzoek met de 'Tulip' is een van de eerste projecten van het walvisonderzoek in het walvisreservaat. Gedurende de komende 4 maanden zal de boot onderzoek verrichten in de Rode Zee, om via Djibouti, Oman, de Maldives eilanden en Shri Lanka ongeveer half maart 1982 naar de Seychellen te varen. Daarna zullen de gegevens uitgewerkt worden aan de universiteit van Cambridge en zal in de winters van 1982/1983 en 1983/1984 een identieke onderzoeksreis worden gemaakt.

De benodigde gelden voor dit project, ongeveer f 400.000, zijn ter beschikking gesteld door het Wereld Natuur Fonds Nederland.

Tijdens een fondswervingsactie bij de opening van de nieuwe bloemveilinghallen te Rijnsburg in november 1980 werd dit bedrag ingezameld.

De oorspronkelijke naam van het schip, 'Elendil', is naar aanleiding van deze actie voor de duur van het onderzoek veranderd in 'Tulip'.

De 'Tulip' vertrok op 27 november 1981 uit Griekenland, passeerde op 7 en 8 december 1981 het Suezkanaal en begon medio december met onderzoek in de Rode Zee.

Studiedag Faunabeheer

De Stichting Duinbehoud (postbus 11059, 2301 EB Leiden, 071-131 800 - overdag), die het tijdschrift 'Duin' uitgeeft, organiseert op zaterdag 13 februari 1982 een symposium over faunabeheer in de duinen. Dit symposium is bedoeld voor allen, die bij het beheer van de duinen zijn betrokken of zich daar voor interesseren.

Vanaf 9.30 uur ontvangst met koffie, 10.10 uur opening van het symposium door drs. G.J. de Bruijn, aansluitend een algemene inleiding door drs. F.W. van de Vegte, waarna drs. M. Wallace spreekt over 'Konijnen als duinbeheerders' en drs. B.H. van Leeuwen over 'Amfibie, reptiel en het duinbeheer'.

Om 13.15 uur vervolgt het symposium met

drs. E.A.J. Wanders over 'Beheer van meeuwenkolonies', dr. G. Baeyens over 'Aantalregulatie bij Eksters' en drs. J.L. Mulder over 'Oecologie van de Vos in de duinen'. Hierna een discussie en evaluatie onder leiding van drs. G.J. de Bruijn. Sluiting om 16.00 uur.

Plaats: Botanisch Laboratorium, Nonnensteeg 3 te Leiden.

Opgave door overmaking van f 3.-- op postgiro 3 505 200 ten name van Stichting Duinbehoud, Leiden, onder vermelding van 'Symposium'. Opgave liefst zo spoedig mogelijk na bekendmaking.

Valkenhuizen proefgebied

Experiment met herten

Buitenlandse herten kunnen zeer goed uitgezet worden op de Veluwe. Bepaalde soorten richten weinig schade aan in de natuur, vallen geen mensen aan en blijven een flink eind uit de buurt van autowegen, zodat ze geen ongelukken kunnen veroorzaken.

Om nu uit te zoeken welke hertensoort het meest geschikt is, is Ad van der Valk, eigenaar van zo'n twaalf hertenkampen in Nederland een unieke proef begonnen.

Op het landgoed Valkenhuizen, langs de Apeldoornseweg gaat hij de komende maanden tien verschillende soorten herten loslaten. Biologen en deskundigen op het gebied van de bosbouw gaan de dieren bestuderen. Zo hoopt Van der Valk na ongeveer een jaar te kunnen zeggen welk hert het meest voor de Veluwe geschikt is.

Ad van der Valk: "Volgens de normen van staatsbosbeheer mogen op 100 ha maar twee herten lopen. Dat is nonsens. Dan krijgt het publiek bijna nooit een hert te zien. Wanneer je maar een goed soort hert kiest dan kunnen er best meer op de Veluwe leven".

Uitgroeien

Mocht de proef gunstige resultaten opleveren dan heeft Van der Valk grootse plannen. Valkenhuizen in Arnhem kan dan uitgroeien tot het grootste particuliere hertenkamp van Nederland. Dan zullen ook andere diersoorten op het landgoed worden losgelaten.

Van der Valk, mede-eigenaar van het grote van der Valkconcern, dat andere andere dertig wegstaurants in Nederland en België onder beheer heeft, wilde aan de proef nog geen ruchtbaarheid geven. Dit om stropers of

andere kwaadwillende mensen op afstand te houden.

Zaterdagmiddag werd echter een flink deel van de afrastering vernield, waardoor een aantal herten ontsnapten.

Ad van der Valk: "Er zijn praatjes de wereld ingestrooid, dat we de herten wilden neerschieten en dan in onze restaurants verkopen. Dat is niet waar. De hertenkampen heb ik puur uit hobby. Daarbij komt dat deze dieren veel te duur zijn om te slachten. Dat vernielen van de afrastering is door stropers gedaan of door mensen die boos waren dat opeens een deel van het bos afgerasterd was. Mochten de vernielers bij de laatste groep mensen zitten dan kan ik ze geruststellen. Het is de bedoeling dat binnen twee maanden, als de herten gewend zijn, de hekken opengaan. Iedereen kan dan het landgoed binnenwandelen en de dieren bekijken."

Stefels: 'Pure faunavervalsing'

Forse kritiek op experiment met herten

'Pure faunavervalsing. Uit oogpunt van natuurbeheer ben ik tegen de plannen van Van der Valk. Op de Veluwe horen inheemse diersoorten thuis en geen buitenlandse herten'.

Deze scherpe kritiek is het commentaar van Hoge Veluwe-directeur Stefels op de plannen van Ad van der Valk om op de Veluwe een buitenlands hertensoort uit te zetten.

Zoals wij al berichtten heeft van der Valk een gedeelte van het landschap Valkenhuizen in Arnhem afgerasterd. De komende weken gaat hij verschillende hertensoorten uit heel Europa naar Arnhem brengen. Op het landgoed worden dan de gedragingen van de herten bestudeerd.

Stefels: "Ik sta stom-verbaasd van dit plan. We hebben er geen behoefte aan. De meeste experimenten met buitenlandse herten zijn tot nu toe op niets uitgelopen. De dieren zijn schuw en richten veel schade aan. Laat Van der Valk nu een goed soort vinden dan gaan we die toch niet op de Veluwe uitzetten. We hebben al moeite genoeg om de inheemse hertensoorten op de Veluwe te behouden".

Wildbioloog

Wildbioloog J. van Haften van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer in Schaarsbergen is de zelfde mening toegedaan.

Hij zegt: "In de vrije natuur op de Veluwe horen geen buitenlandse herten. Wanneer de

heer van der Valk een hertenkamp wil inrichten, dan is dat zijn zaak. Voor het publiek is dat natuurlijk altijd leuk. Maar dan praat ik echter over een gesloten wildbaan, dat heeft niets met natuurbeheer te maken.

Directeur Stefels: "Volgens mij betekenen de plannen van van der Valk dat op de Veluwe tamme buitenlandse herten zouden moeten lopen en ik vraag me af of het publiek daar nu wel zo gelukkig mee zou zijn."

Een woordvoerder van de Vereniging tot behoud van het Veluws Hert sluit zich volledig aan bij de kritiek van de heer Stefels van van Haften. "Het hertenbestand op de Veluwe is optimaal. In de vrije natuur leven zo'n 700 á 800 herten in 5 leefgebieden. Op sommige plaatsen zouden misschien wat meer herten kunnen leven maar op het moment zijn we dik tevreden", aldus de woordvoerder van de vereniging.

Gemeente

De gemeente Arnhem heeft Ad van der Valk inmiddels in een aangetekend schrijven laten weten dat hij onmiddellijk een bouwvergunning aan dient te vragen voor de drie kilometer lange afrastering. Daarnaast staat de gemeente in contact met Staatsbosbeheer. Bekken wordt of Van der Valk aan alle regels betreffende de Bos- en Jachtwet voldoet.

Deze twee bovenstaande berichten zijn overgenomen uit 'De Gelderlander' van 9 en 10 december 1981.

Noordelijkste hamsterpopulatie in gevaar

Sinds de laatste hamster-inventarisatie in het begin van de jaren zestig door W.R. van Mourik (gestencild rapport Rijksinstituut voor Natuurbeheer, 1962, 83 bladzijden) is er in ons land nauwelijks nog onderzoek naar dit hier verricht. Rekening houdende met de vele bestemmingsplannen, ruilverkavelingen en dergelijke, die sinds 1960 hebben plaatsgevonden moet er rekening gehouden worden met sterk verouderde gegevens.

Door de aanleg van rijksweg 73 bestaat er een reële kans dat de meest noordelijke hamsterpopulatie in Limburg voorgoed zal verdwijnen. Wanneer gekozen wordt voor de variant D (oosttracé door onder andere het Roerdal) zal het biotoop van de groep Hamsters langs de spoorbaan zonder meer verdwijnen. Naast biotoopvernietiging zullen ook de dieren door het snelverkeer gedecimeerd worden. De Hamster is in Nederland beschermd bij het besluit beschermde inheemse diersoorten. De

Nederlandse regering behoort bovendien tot de medeondertekenaars van de Conventie van Bern, waarin verklaard wordt de habitat van onder andere de Hamster zoveel mogelijk te beschermen en in stand te houden. Een eventuele aanleg van rijksweg 73 ten oosten van de Maas is daarom vanuit het eerder ingenomen standpunt van de regering dan ook zonder meer af te wijzen.

A.J.W. Lenders: De meest noordelijke populatie van de Hamster (*Cricetus cricetus* (L.)) in Nederland bedreigd door de aanleg van rijksweg 73. Natuurhistorisch Maandblad 70 (11): 180-182 - november 1981. Groenstraat 106, 6074 EL Melick.

Verdubbeling rijksweg 43 catastrofaal voor Otters

Harry Bakker en Bart Nolet van de afdeling Groningen van de landelijke vereniging 'Das en Boom' vinden dat er direct maatregelen genomen moeten worden om de Otters te beschermen tegen de gevolgen van de verdubbeling van rijksweg 43 tussen Groningen en Leek. Binnenkort wil men over een veilige oversteek van de snelverkeersweg in overleg treden met Rijkswaterstaat. Omdat het immers vrijwel vaststaat dat Otters uit het merengebied van Noord-Drenthe en het Lauwersmeergebied regelmatig contact met elkaar houden en de toekomstige verdubbeling van rijksweg 43 dat onmogelijk zou maken, moeten er maatregelen genomen worden. Men meent dat Otters per dag wel zo'n 70 kilometers kunnen overbruggen.

Er zouden nog zo'n 300 Otters in ons hele land voorkomen. Uit gegevens uit 1965 blijkt dat er toen ongeveer 30 Otters in het gebied tussen het Zuidlaardermeer, het Paterswoldsemeer en het Leekstermeer voorkwamen. Men vermoedt dat er daar niet meer dan vijf van over zijn, maar deze conclusie noemt men niet negatief.

Een gebrek aan contact tussen de populaties rond de stad Groningen en het Lauwersmeergebied kan inteelt in de hand werken en omdat te voorkomen wil men de tocht tussen beide gebieden niet met al te grote hindernissen en gevaren mogelijk houden.

Zie ook Noord Wester, 24 november 1981.

Herziening Wet Bedreigde Uitheemse Diersoorten (BUD)

In verband met de op handen zijnde ratificatie van de Washington Conventie (Overeenkomst inzake de internationale handel in het wild levende dier- en plantensoorten) wordt

momenteel op het departement van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk gewerkt aan een herziening van de Wet BUD, de voorbereiding van de (nieuwe) Wet Bedreigde Uitheemse Dier- en Plantensoorten.

De Wet BUD zal op een aantal punten ingrijpend worden gewijzigd en aangevuld. Het ligt in de bedoeling van de Adviescommissie Wet BUD begin volgend jaar een hoorzitting te beleggen over het ontwerp van deze wet en over de lijst van de onder het regime van deze wet te brengen levende en dode dieren, herkenbare delen en producten van dieren en planten.

Reorganisatie bij CRM

Als uitvloeisel van een reorganisatie van de Directie Natuurbehoud en Openluchtrecreatie bij het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk is de daarvan deeluitmakende Hoofdafdeling Natuur- en Landschapsbescherming thans een Directie. Deze directie is onderverdeeld in twee sectoren, waarvan de sector Gebiedsbescherming en Soortenbehoud er één is. Deze sector is in twee taakgroepen onderverdeeld: de taakgroep Fauna, Flora en Dierenbescherming en de taakgroep Gebiedsbescherming en Algemene Beheersaangelegenheden. Achter de sector, zowel als de beide taakgroepen, staan nog de letters i.o. (in oprichting), hetgeen aangeeft dat de reorganisatie nog niet definitief is.

De taakgroep Fauna, Flora en Dierenbescherming is belast met uitvoering van de Vogelwet 1936, de Wet BUD, de Natuurbeschermingswet voor wat betreft hoofdstuk V (beschermde inheemse planten en dieren) en de Wet op de dierenbescherming. Taakgroepcoördinator is dr. J. Walter,

Nieuw hoofd

Binnen afzienbare tijd zal de heer drs. C.J. Kalden, thans secretaris van de Zeeuwse Milieufederatie, als Hoofd van de Gebiedsbescherming en Soortenbehoud in dienst treden op het ministerie van CRM. Hij volgt als zodanig de heer mr. F.H.J. von der Assen op, die binnenkort afscheid zal nemen van dit ministerie.

Jachtverbod Olifanten

Zambia heeft voor vijf jaar het uitgeven van vergunningen voor de jacht op Olifanten verboden.

Volgens deskundigen is het aantal Olifanten in de afgelopen tien jaar gehalveerd (van 100.000 tot 50.000).

Beschermingsactie voor Meervleermuizen

De Vereniging voor Zoogdierkunde en Zoogdierbescherming (VZZ) houdt een actie ten behoeve van het behoud van de Meervleermuizen. In het verenigingstijdschrift 'Lutra', jaargang 22 (1980) werd de achteruitgang beschreven van onder andere de Meervleermuis (*Myotis dasycneme*), zowel in de winter- als de zomerkwartieren.

Van de negen bekende kraamkolonies gingen om diverse redenen er zes verloren. In West-Europa komen Meervleermuizen buiten Nederland alleen nog in Denemarken voor. Daarom heeft Nederland voor deze soort een bijzondere verantwoordelijkheid te dragen.

De Nederlands Hervormde kerk te Tjerkwerd herbergt in de zomer de belangrijkste kraamkolonie van West-Europa. Vele honderden Meervleermuizen zijn in de periode van april tot augustus op de kerkzolder aanwezig. De mest veroorzaakt veel last en ergenis bij de beheerders van de kerk en de kerkbezoekers, waardoor de tolerantie ten opzichte van de vleermuizen in gevaar komt.

Om nu de overlast te verlichten en daarmee de situatie voor de Meervleermuizen veilig te stellen, is het noodzakelijk de bergen mest van de gewelven te verwijderen. De kosten zijn naar schatting f 12.000,—. Waarschijnlijk zal een deel van de kosten door het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk worden gedragen. Een deel van de kosten zal op andere wijze bijeengebracht moeten worden, omdat de kerkvoogdij van Tjerkwerd, slechts een kleine gemeente, niet voor de rest van de kosten kan opdraaien. Bovengenoemde vereniging bracht reeds

f 265,— bijeen op de Contactdag voor Onderzoek en Bescherming van Vleermuizen.

Diegenen, die eveneens een financiële bijdrage aan de bescherming van deze belangrijke kolonie willen leveren, gelieven een elk welkom bedrag te storten op postgiro 203 737 ten name van de penningmeester VZZ, Bornsestraat 118, 7601 GK Almelo, met vermelding 'Huid & Haar helpt Tjerkwerd'.

Internationaal Water Tribunaal

Elf Nederlandse milieu-organisaties, verenigd in het Comité Rijnappèl, hebben besloten een Internationaal Water Tribunaal te organiseren. Het tribunaal zal in april 1983 te Rotterdam gehouden worden. Voor de organisatie er van is een stichting opgericht. Vijf en zestig Europese milieu-organisaties zijn betrokken bij de voorbereiding van het tribunaal.

Aanleiding tot het opzetten van een Internationaal Water Tribunaal is de grote ongerustheid van de milieu-organisaties over de vervuiling van onze zeeën en rivieren. Een jarenlange strijd tegen de levensbedreigende legale en illegale lozingen van chemisch afval heeft tot nu toe niet het gewenste resultaat gehad. Ook de weg van parlementaire actie liep op niets uit. Keer op keer worden onderhandelingen tussen regeringen uitgesteld of worden er nietszeggende verdragen afgesloten. De lozingen van zeer giftige, niet afbreekbare stoffen gaan door, zowel in de Europese rivieren als in de Noordzee. Hoog tijd dus voor het inslaan van andere wegen.

Een Water Tribunaal kan door middel van onafhankelijke deskundigen, een jury, vaststellen of er in welke mate watervervuiling in strijd is met internationale verklaringen, verdragen en nationale wetgeving.

Uitspraken van het Internationaal Water Tribunaal kunnen aanleiding zijn voor verdere actie van overheden en milieubeschermingsorganisaties in Europa tegen waterverontreiniging.

Om enig inzicht te verkrijgen over aanleiding, opzet en doel van het Internationaal Water Tribunaal is er een brochure uitgegeven 'Het probleem van ons water' (tekst Jan Dogterom).

Mocht men nadere informatie hierover wensen te ontvangen dan gelieve men contact op te nemen met Boudewijn Heidenrijk (05178-5541 werk, 05182-496 privé).

■ Stichting Internationaal Water Tribunaal, Damrak 37 I, 1012 LK Amsterdam, 020-243544. Voor financiële steun: postgiro 4251990.

Dolfijnen gestrand

Zo'n honderdvijftig Dolfijnen hebben, volgens krantenberichten van 6 en 7 januari 1982, zelfmoord gepleegd op het strand van het Japanse Myazaki. Hoewel de bewoners van het eiland hun uiterste best hebben gedaan de dieren terug naar zee te brengen, kwamen ze toch weer terug naar het strand om daar hun dood af te wachten. (zie foto hierboven).

Opzetten van dieren verder beperkt

Minister drs. J. de Koning (landbouw en visserij) voegt met ingang van 12 november 1981 een aantal diersoorten toe aan de lijst van soorten die niet mogen worden opgezet. Het betreft Bonte Kraaien, Roeken, Eekhoorns, Poelsnippen en Bokjes. Hiermee hoopt hij deze diersoorten, waarvoor de jacht al is gesloten, verder te beschermen.

Vanaf de opening van de jacht tot en met de tiende dag na de sluiting mag men, volgens de Jachtwet, geen wild in de handel brengen of in bezit hebben met de bedoeling het te verkopen, wanneer het niet is verkregen volgens de regels van de wet. Buiten deze periode is het verboden wild in bezit te hebben, te vervoeren of te verhandelen.

Deze bepalingen zijn al mede van toepassing op delen van grofwild die voor consumptie

geschikt zijn en op de huiden van door de Jachtwet aangewezen wildsoorten en verder een aantal door de minister van landbouw en visserij aangewezen wildsoorten*). Deze lijst met aangewezen wild is nu met de vijf genoemde soorten uitgebreid.

*)Steenmarters, Boommarkers, Otters, Dassen, Zeehonden, Wilde Katten en Korhoenders, ganzen en eenden met uitzondering van Grauwe Gans, Kogans, gewone Rietgans, Wilde Eend, Slobeënd, Wintertaling, Tafeleend, Krakeend, Toppereend, Kuifeend, Smient en Pijlstaart.

Hamsters op de Graetheide

Tijdens de maanden juni, juli en augustus 1981 werd een Hamster-inventarisatie op en rond de Graetheide uitgevoerd. De resultaten laten zien dat er zich op en rond de Graetheide een kleine populatie Hamsters bevindt.

Deze populatie kan bij een eventuele uitbreiding van de chemische industrie DSM op de Graetheide ernstig gevaar lopen. De auteur van het artikel wijst nog eens op de bepalingen van de Conventie van Bern om deze kleine populatie Hamsters tegen verdwijning te behoeden.

E. Pelzers: Hamsters (*Cricetus cricetus* (L.)) op de Graetheide. Natuurhistorisch Maandblad 70 (10) : 164, oktober 1981. Adres van de auteur is: Haagstraat 6, 6151 ED Munstergeleen.